

РЕШЕНИЕ

№ 2876

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6670** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.57а, ал.3 и чл.215, ал.1 от Закон за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на М. В. К., чрез адв. Д., срещу Заповед № РА – 18 – 53 от 23.06.2022г. на Главния архитект на Столична община /СО/, с която на основание чл. 57а ал. 1 т. 1 и ал. 3, 6 и 7 ЗУТ е наредено премахването на незаконосъобразно поставен преместваем обект „павилион № 11“, находящ се в [населено място], [улица]/бивша ул. „170“/, до входа на КАТ, попадащ в ПИ идентификатор № 68134.802.2202, УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254 – „за църква, ТП, река, озеленяване, сграда обслужваща парковите функции, тематична градина и паркинг“, кв. 1, м. Д., СО – район „И.“.

Жалбоподателката поддържа, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована. Поддържа, че при издаването ѝ са нарушени административнопроизводствените правила по повод процедурата по уведомяване. Поддържа, че заповедта не отговаря на изискванията за форма и мотивираност на административния акт, съдържа несъответствия между изложените обстоятелства и посочените като нарушени правни норми. Оспорва и да е налице основание за издаване на заповедта, като твърди, че по отношение на нейния обект е издадено

Ответникът – главен архитект на Столична община, чрез своя пълномощник, оспорва

жалбата.

Софийска градска прокуратура, не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

Процесното административно производство е образувано въз основа на Констативен акт № РИВ22-ВК08-430-11/13.06.2022г. съставен по реда на чл.57, ал.2 ЗУТ от служител за контрол по строителството в район „И.“, Столична община, за извършена проверка на преместваем обект: „Павилион № 11“, находящ се в [населено място], [улица]/бивша ул. „170“, до входа на КАТ, попадащ в ПИ идентификатор № 68134.802.2202, УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254 – „за църква, ТП, река, озеленяване, сграда обслужваща парковите функции, тематична градина и паркинг“, кв. 1, м. Д., който имот е публична общинска собственост съгласно АОС № 3166/24.01.2022г. – приложен по делото. В акта е отразено, че върху общинския терен е поставен павилион с размери 4,00/3,00 м. и височина 2,55 м, с обща площ от 12 кв.м. П. е изграден от метална конструкция, свързан е нетрайно с терена и е запазен с ел. енергия. Не са открити данни за собственост на обекта, нито разрешение за поставяне, с оглед на което е предложено провеждане на административно производство за премахване на обекта. Към констативния акт е приложено Приложение 1 с означение на обекта, предмет на проверката – посочен като „№ 11“, както и фотоснимки. Съобщение за изготвения констативен акт е поставено на самия обект, както и на информационното табло в СО – район „И.“, за което по делото са представени протоколи и служебно бележки.

Със „Заявление“ с вх.№ РИВ22-ГР94-472/16.06.2022г. до СО-Район И., жалбоподателката М. В. К. е декларирал, че обектът е разположен до входа на КАТ на терен 3.8 съгласно схема на гл. архитект на Столична община, за удостоверяване на което е представила – договор № 235 за отдаване под наем на терен – общинска собственост от 14.10.2005г., по силата на който Столична община район „И.“ на основание Заповед № РД 03-30/04.10.2005г. предоставя на наемателя „НЕЛОН 1“ ЕООД за временно и възмездно ползване имот – общинска собственост, представляващ терен № 3.18 от схемата, находящ се в [населено място], район „И.“, [улица], до входа на КАТ, с площ от 4.00 кв.м., за монтаж на преместваемо съоръжение с предназначение търговия и услуги. Договорът е за срок от 3 години, продължен до приемане на нови схеми за преместваемите обекти по предвидения в Наредбата ред – с Анекс от 01.02.2008г. В съдебното производство е представен като доказателство приемателно-предавателен протокол от 02.11.2005г., с който кметът на район „И.“ предава на основание договора за наем, свободен терен № 3.18 от схемата на временните преместваеми съоръжения на територията на СО – район „И.“, с площ от 4кв.м.

Към заявлението си, жалбоподателката е приложила и фактура от 01.11.2013г. за закупен от „НЕЛОН 1“ ЕООД Павилион 250х400см.

Срещу констативния акт, жалбоподателката е подала и писмено възражение до кмета на район „И.“ СО с вх.№ РИВ22-ГР94-472_001/21.06.2022г.

С обжалваната Заповед № РА – 18 – 53 от 23.06.2022г. на Главния архитект на Столична община, възраженията са счетени за неоснователни и е наредено на М. В. К. да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект.

За изясняване на спорните по делото въпроси, в съдебното производство са приети писмени доказателства и са изслушани заключения на две експертизи.

Представено е разрешение за ползване № 169/28.03.1997г. на обект: Павилион за продажба на застраховки под номер 3.37 в група № 3 – КАТ от одобрена схема от главния архитект С., находящ се в парцел № 9, с административен адрес: ул.170 при входа на КАТ, [населено място], собственост на „Нелон 1“ ЕООД.

Представени са извадки от одобрена схема от 19.04.2004г. на Главен архитект на С., както и Заповед № РД-09-09-56/09.05.2014г. на главния архитект на СО за одобряване на обща и подробно схеми за поставяне на преместваеми обекти на територията на СО и приложенията към нея.

Представено е и удостоверение от 01 РУП – СДВР, че павилионът стопанисван от „Нелон 1“ ЕООД е напълно изгорял на 23.06.2010г.

Вещото лице по първоначалната експертиза, след запознаване с доказателствата по делото и оглед на процесния обект – предмет на оспорената заповед дава заключение, че съобразявайки конструктивните и технически характеристики на обекта, същият отговаря на понятието премествам обект, тъй като може да бъде отделен от мрежите на техническата инфраструктура, да бъде повдигнат от площадката и преместен на друго място, без да изгуби своята индивидуализация. П. е поставен в УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254 – „за църква, ТП, река, озеленяване, сграда обслужваща парковите функции, тематична градина и паркинг“, кв. 1, м. Д., район И., СО, съгласно действащия план приет с РД-50-09-56/21.02.1998г. на главния архитект на С.. Обектът е с размери в план около 3,00/4,00, височина 2,50м., изпълнен от стоманена конструкция от “L” профили, със стени от ламаринени панели, под и покрив от ламарина. Изводът на вещото лице е, че обектът съответства по местоположение, описание и характеристики с обекта описан в цитирания по-горе Констативен акт № РИВ22-ВК08-430-11/13.06.2022г.

Вещото лице по допълнителната експертиза потвърждава извода, че описаният в констативния акт павилион съответства на обекта разположен на място. Вещото лице дава категорично заключение, че този обект (посочен в констативния акт и оспорената заповед) е различен като местоположение от терена предоставен на „Нелон 1“ ЕООД с цитирания по-горе договор за наем № 235 от 14.10.2005г., което е онагледено на приложение 2 към заключението. Разлика има и в площта на обектите.

Заключенията са приети без възражения от страните и се кредитират от съда като обосновани и мотивирани.

Други доказателства, относими за предмета на спора по делото не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира от правна страна следното:

При обжалване на административни актове по ЗУТ, съдилищата осъществяват контрол по законосъобразността при условията и по реда на специалния закон, а по въпроси, които не са уредени в него - по Административнопроцесуалния кодекс – чл.213 ЗУТ.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на

издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Процесната заповед за премахване на незаконосъобразно поставен преместваем обект, като индивидуален административен акт е издадена от компетентен орган – главния архитект на СО. Съгласно § 1, ал. 3 ДР на ЗУТ кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. Със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., кметът на Столична община е предоставил на главния архитект на Столична Община, правомощия да издава заповеди на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ. Т. е., налице е валидно оправомощаване на издалия заповедта, да издава именно такива заповеди, поради което и издалия заповедта орган се счита за компетентен за издаването ѝ.

Спазени са законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт съгласно чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, преместваемия обект, по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имотът, в който е извършено поставянето. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка и по-конкретно КА № РИВ22-ВК08-430-11/13.06.2022г. Не е налице твърдяното от жалбоподателя противоречие в мотивите на обжалваната заповед. Ясно са изложени обстоятелствата – че се касае за установен преместваем обект на терен – общинска собственост, за който няма данни да е поставен въз основа на одобрена схема, с оглед на което е и разпоредено и премахването му по реда на чл.57а, ал.1, т.1 ЗУТ.

При издаването на заповедта, не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Спазена е процедурата по съставяне на констативен акт по чл. 57а, ал. 2 във връзка с чл. 223 от ЗУТ. Жалбоподателката е уведомена за съставения констативен акт и се е възползвала от възможността да възрази срещу така съставения констативен акт подавайки писмено възражение, обсъдено от административния орган в обжалваната заповед. Съдът намира и, че заповедта е издадена при спазване на материалноправните разпоредби.

Категорично се установи, че обектът предмет на проверката описан в констативния акт - „Павилион № 11“, находящ се в [населено място], [улица]/бивша ул. „170“, до входа на КАТ, попадащ в ПИ идентификатор № 68134.802.2202, представлява „преместваем обект“ по смисъла на § 80 от ДР на ЗУТ, предвид установените от писмените доказателства и заключението на вещото лице обстоятелства – че обектът може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Установено е, че обектът е закрепен временно върху терена и може да бъде отделен от него.

От огледите направени от вещите лице и приложените по делото фотоснимки

категорично се установява и, че този обект се използва за търговски дейности – сключване на договори за застраховка и издаване на стикери. За тези обекти, разпоредбата на чл.56, ал.2 ЗУТ, предвижда да се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. По делото е представена Заповед № РД-09-09-56/09.05.2014г. на главния архитект на СО за одобряване на обща и подробни схеми за поставяне на преместваеми обекти на територията на СО с извадка от схемата за процесния имот, от която е видно, че на мястото на което е разположен процесният павилион (предмет на КА и обжалваната заповед), не се предвижда разполагане на преместваеми обекти – горното се мотивира и от заключението на допълнителната експертиза.

Когато обекти по чл.56, ал.1 ЗУТ са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква (както в случая за обект по чл.56, ал.1, т.2 ЗУТ), и/или без разрешение, същите се премахват със заповед на компетентния орган по чл.57а, ал.3 ЗУТ, което в случая е сторено с обжалваната Заповед № РА – 18 – 53 от 23.06.2022г.

Жалбоподателят не доказва възражението си, че обектът е разположен на правно основание – цитираните договор за наем на общински терен, анекс и протокол за поставяне към него. Двете вещи лица дават категорични и безпротиворечиви заключения, че теренът, предмет на договора за наем е различен от терена на който е установен обектът, предмет на настоящото административно производство. Последният, не е предвиден в актуалната схема за поставяне на преместваеми обекти на територията на СО, одобрена със Заповед № РД-09-09-56/09.05.2014г. и законосъобразно е наредено премахването му.

По тези съображения, съдът намира че не са налице пороци на обжалваната заповед обуславящи нейната отмяна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото право на разноси на основание чл.143, ал.3 АПК има ответникът, като следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. В. К. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № РА – 18 – 53 от 23.06.2022г. на Главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА М. В. К. с ЕГН [ЕГН] да заплати на основание чл.143, ал.3 АПК на Столична община сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 215, ал. 7, т. 4 от ЗУТ.

СЪДИЯ: